

13. Skrbeti mora tudi, da se učenci ne udeležujejo neprimernih vesellic in zabav.

14. 15. februarja je poročati naravnost deželnemu odboru o morebitnem slabem napredku sirot, ki uživajo kako deželno ustanovo. O napredku otrok, ki imajo druge ustanove, je poročati potom okrajnih šolskih svetov deželni vladi.

15. 15. do 18. februarja izroči zaznamke zamud (ali negativno poročilo) za prvo polovico februarja krajnemu šolskemu svetu.



## Poziv iz Bele Krajine.

Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti, je pel Koseski. S tem pesniškim rekom je bila obsojena že marsikatera malomarnost med nami. S tujo modo in s tujimi običaji se vriva v naš narod kakor kužna klica neka vnanja primes, ki mu jemlje pristno lice, pravi narodni tip, prvotno samostalnost. Ako si dandanes ogledamo premožnejšo ali prostejšo hišo, vidimo že redkokdaj kaj pristno narodnega, domačega. Vse, kar nosimo na sebi in kar nas obdaja na stanovanju, je mednarodno, je internacionalna moda, ki smo si jo kupili za drag denar. Obleko izpremeniti ter se oprijeti zopet narodne noše, bi bilo naravnost nemogoče; pač pa bi se, kar se stanovanja tiče, lahko veliko pristno narodnega ohranilo, oziroma poživilo, ako bi se jelo gojiti n. pr. pristno narodno ročno delo. Treba je seveda malo pridnosti.

Ko sem iz tega namena proučevala življenje v Beli Krajini, sem našla, da je ravno tu še mnogo narodnega blaga, katero je treba zbrati in ga narodu zopet vrniti. Proučevala sem na belokranjskih narodnih oblekah okraske, ki obstoje iz pristno narodnih šivov. Uvidela sem, da bi se pri nas morali ti šivi vpeljati v šolo, da jih zob časa končno ne uniči, kajti narodna noša v Beli Krajini žalibog rapidno propada. Z gojenjem narodnih šivov pa rešimo zanimivo narodno last pozabljivosti. Da se ta cilj doseže, je treba gledati, kako bi se ta umetnost v sedanjih razmerah praktično uporabljala. Tok današnjega časa je tak, da ima obstoj le to, kar je praktično za življenje, kajti vse teorije ginevajo, ako nimajo realne življenske podlage. Zato sem začela gojiti v šoli na višji stopnji šivanje narodnih šivov.

Da ne ostanejo le-ti samo na krpah, zato sem uvedla pri ročnem delu šivanje šolskih torbic, katere so okrašene z narodnimi šivi. Tako so se narodni šivi prenesli v širšo porabo iz narodne noše najprej na šolske torbice. Potem sem premišljevala, kako bi se ta stvar dala še dalje razširiti. Za poskušnjo sem sebi okrasila z belokranjskimi okraski mizni prt in oteračo; oboje sem pokazala v šoli

in razložila učenkam, da bi se tega dela lotile tudi same. Bile so takoj pripravljene, da, kar navdušene. Prt in oteračo sem poslala materam kot vzorec na ogled. Bilo jim je zelo všeč; dale so hčerkam takoj prtov in brisač, da jih v šoli okrase.

Tako je storjen korak za to pristno narodno industrijo. Da stvar ne ostane samo v tukajšnjem šolskem okolišu, sem se namenila, da napravim več takih ročnih del z narodnimi okraski in jih pošljem v prvi vrsti tovarišicam, pa tudi narodnim ženam na ogled. Morda bi našla tudi mesto v kakem trgovskem izložbenem oknu v Ljubljani. Nadaljnji prospeh je odvisen od kritike in od tega, kako se bodo zavzeli za te izdelke merodajni faktorji. Poskušnja velja.

Končno pozivljam tovarišice v Beli Krajini in drugod po slovenski deželi, naj bi se i one zanimale za narodno blago in ga zbirale, da doprinesemo tudi me drobtino k narodni umetnosti ter rešimo to, kar se da še rešiti.

Krasimo svoje sobe z ročnim delom narodne tehnike, narodnega blaga in narodnega sloga. Pokažimo, da smo verne hčere matere Slovenije!

Leopoldina Bavdek.



## KATEHETSKI VESTNIK.

### Katehetske beležke.

#### Novi člani katehetskega društva:

P. n. gg. dr. Fr. Ks. Lukman, profesor bogoslovja in urednik v Mariboru, Fr. Rebol, profesor v Št. Vidu, Edv. Šimnic, kaplan na Sori, dr. J. Kotnik, kaplan na Dobrovi, Ivan Vodopec, kaplan v Čemšeniku, Janko Dolenc, kaplan v Senožečah, Jan. Drešar, kaplan v Št. Jerneju, Anton Komljanec, kaplan v Škocijanu pri Mokronogu, Ignacij Omahen, kaplan v Semiču, Ivan Tomažič, kaplan v Trnovem pri Ilirski Bistrici, Rudolf Kapš, kaplan v Postojni, Al. Kralj, administrator na Gočah.

**Iz Istre** smo dobili ta-le dopis: »Na sestankih »Sodalitatis« smo se duhovniki v slovenskem delu Istre med drugim menili tudi o katehetskem vprašanju ter o zanemarjenosti pri nas v tem oziru. V Borštu pri Trstu se je dne 14. decembra soglasno sklenilo delovati na to, da se tudi v naši škofiji osnuje katehetsko dru-

štvo ali pa podružnica že obstoječega enakega društva v Ljubljani. Isto se je povdarjalo tudi dne 26. decembra v Tomaju pri Kopru...« Izproženo misel z veseljem pozdravljamo in le želimo, da bi nova podružnica jela kmalu delovati. — Kaj pa na Spodnjem Štajerskem in Goriškem?!

**Dopisnica katehetske knjižnice** se imenuje nov listič, ki ga je jel izdajati zagrebški profesor **Ferdo Heffler**. Kakor pravi g. urednik, »če list izlaziti četiri puta godišnje bez predplate«, ter bo sporočal in pisal o »Katehetski knjižnici«, o psihološki metodi, o veronaučnih knjigah in drugih katehetskih zadevah.

Hrvatski katehetje imajo že svoj list »Kršćanska škola«, zato bi bilo želeti, da bi se moči ne cepile, ampak združevale osobito, ker v označeni reviji pogrešamo potrebne živahnosti, raznoličnosti in privlačnosti in uprav katehetskih stvari. Heffler je